

V Praze dne 20. ledna 2012
Č.j.: S-MHMP 1083457/2011 RED

ROZHODNUTÍ

Odbor „Kancelář ředitele Magistrátu“ Magistrátu hlavního města Prahy jako věcně a místně příslušný orgán podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 61/2006 Sb. (dále jen „povinný subjekt“), rozhodl takto:

Žádost pana Víta Hnilici, narozeného dne 6. 1. 1980, trvale bytem Holečkova 11, 150 00 Praha 5 (dále jen „žadatel“), ze dne 7. 11. 2011, o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), a to video archivu z jednání Zastupitelstva hlavního města Prahy (dále jen „Zastupitelstvo“) dne 3. a 4. 11. 2011, se podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím

o d m í t á .

Odůvodnění:

Žadatel se dne 7. 11. 2011 prostřednictvím datové schránky obrátil na povinný subjekt se žádostí o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ve které požadoval „video archiv z jednání Zastupitelstva dne 3. a 4. 11. 2011“.

Povinný subjekt vyřídil výše uvedenou žádost rozhodnutím o odmítnutí žádosti, č.j. S-MHMP 1083457/2011, ze dne 16. 11. 2011 (datum odeslání rozhodnutí žadateli je rovněž 16. 11. 2011); přičemž v odůvodnění uvedl, že v případě obrazového a zvukového záznamu z jednání Zastupitelstva se, v souladu s § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle kterého se povinnost poskytovat informace netýká vytváření nových informací, jedná o přizpůsobení záznamu zejména požadavkům na ochranu osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“), tj. o „vypípaní“ zvukového záznamu a „rozostření“ obrazového záznamu, což není v technických možnostech povinného subjektu. Dále uvedl, že podle § 65 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze (dále jen „zákon o hlavním městě Praze“), se o průběhu zasedání Zastupitelstva pořizuje zápis, který musí obsahovat počet přítomných členů Zastupitelstva, schválený pořad jednání Zastupitelstva, průběh a výsledek hlasování a přijatá usnesení; tento zápis je nutno pořádit do 7 dnů po skončení zasedání Zastupitelstva a musí být uložen na Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „Magistrát“) k nahlédnutí; podle Čl. 22 Jednacího řádu Zastupitelstva hlavního města Prahy, schváleného jako příloha č. 1 k usnesení Zastupitelstva hlavního města Prahy č. 3/19 ze dne 20. 1. 2011, se o průběhu zasedání Zastupitelstva pořizuje obrazový, zvukový a popř. stenografický záznam a zápis, za jejichž vyhotovení odpovídá ředitel Magistrátu a určení ověřovatelé; přičemž zápisy ze všech zasedání jsou pro členy Zastupitelstva a občany hlavního města Prahy k nahlédnutí na Magistrátu a též způsobem umožňujícím dálkový přístup do 7 dnů po skončení zasedání Zastupitelstva. A dále uvedl, že pořizování kopií zvukového a obrazového záznamu v současné době v podobě, která by vyhovovala zejména požadavkům na ochranu osobních údajů podle zákona o ochraně osobních údajů, jak výše uvedeno, není v technických možnostech povinného subjektu; přičemž žadatelem požadovaný video archiv z jednání Zastupitelstva dne 3. a 4. 11. 2011, tj. obrazový a zvukový záznam, je možno adekvátně nahradit zápisem z jednání Zastupitelstva dne 3. a 4. 11. 2011, popř. stenografickým záznamem, který je doslovným přepisem jednání Zastupitelstva.

Dne 26. 11. 2011 podal žadatel proti výše uvedenému rozhodnutí odvolání. Povinný subjekt dopisem ze dne 2. 12. 2011, č.j. S-MHMP 1083457/2011, v souladu s § 16 odst. 2 zákona o Jungmannova 35/29, 111 21 Praha 1
tel. +420 236 002 117, fax +420 236 007 108
e-mail sekred@cityofprague.cz

svobodném přístupu k informacím, předložil odvolání spolu se spisovým materiálem a s průvodní zprávou nadřízenému orgánu, tj. Ministerstvu vnitra. V průvodní zprávě kromě výše uvedeného se povinný subjekt rovněž vyjádřil ke slovům uvedeným v odvolání žadatele „Jakožto občan s trvalým pobytem na území hl. m. Prahy, mám dle § 8 písm. c) zákona č. 131/2000 Sb o hlavním městě Praze, právo nahlížet do zápisů z jednání zastupitelstva a do usnesení zastupitelstva a pořizovat si z nich výpisy. Tudíž povinnému subjektu nic nebrání umožnit mi udělat si i digitální výpis neupraveného video záznamu, který by měl obsahovat se zápisem totožné údaje.“, a to tak, že podle § 8 písm. c) zákona o hlavním městě Praze má občan městské části, který dosáhl věku 18 let, právo požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou městské části nebo zastupitelstvem městské části; přičemž, je-li žádost podepsána nejméně 0,5 % občanů městské části, musí být projednána na jejich zasedání nejpozději do 60 dnů; žadatel měl patrně na mysli § 7 písm. e) zákona o hlavním městě Praze, podle kterého občan hlavního města Prahy, který dosáhl věku 18 let, má právo nahlížet do usnesení a zápisů z jednání Zastupitelstva a pořizovat si z nich výpisy; toto právo povinný subjekt žadateli jistě neupírá, usnesení a zápisy z jednání Zastupitelstva však nejsou totéž co video záznam; zákon o hlavním městě Praze povinnému subjektu povinnost umožnit nahlížení do video záznamu neukládá; jak již bylo zmíněno, video záznam je možno adekvátně nahradit zápisem z jednání Zastupitelstva, popř. stenografickým záznamem, který je doslovným přepisem jednání Zastupitelstva a který je občanům hlavního města Prahy k dispozici.

Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č.j. MV-136482-2/ODK-2011 ze dne 19. 12. 2011 výše uvedené rozhodnutí povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo povinnému subjektu k novému projednání.

Ve výše uvedeném rozhodnutí Ministerstva vnitra je uvedeno, že se Ministerstvo vnitra neztotožňuje s názorem, že se v tomto případě jedná o vytváření nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Zároveň je však v něm uvedeno, že „V případě ustanovení § 2 odst. 4 InfZ zákon pamatuje na specifickou situaci, kdy žadatel požaduje informace, která se sice vztahuje k působnosti povinného subjektu, ale v době podání žádosti informace ještě neexistuje a žadatel se výslovně nebo implicitně domáhá jejího poskytnutí.“. V tomto případě se však právě jedná o takovou situaci, kdy požadovaná informace ještě neexistuje, resp. neexistuje v podobě, ve které by mohla být (v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím) poskytnuta. Podle Komentáře k zákonu o svobodném přístupu k informacím, jehož autory jsou JUDr. Adam Furek a Mgr. Lukáš Rothanzl, a jenž byl vydán nakladatelstvím Linde Praha, a. s., v roce 2010 (dále jen „Komentář“), v případě vytvoření nové informace „povinnost mít určitou informaci však musí vyplývat ze zákona (eventuálně jiného právního předpisu)“; přičemž „Vytvoření nové informace však může být i určitý kvalifikovaný způsob zpracování informací, které již povinný subjekt má.“. Určení hranice, „kdy již půjde o vytvoření nové informace . . . musí být hledáno v míře "intelektuální náročnosti" činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost. Jinak řečeno o vytvoření nové informace půjde pouze tehdy, jestliže k vytvoření odpovědi na žádost nestačí pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici a které jsou žadatelem poptávány, ale jestliže je nezbytné s těmito údaji provádět další zpracovávání nad rámec prostého "vtělení“ do odpovědi na žádost. Tomu ostatně odpovídá i pojetí Směrnice ES, která v bodě 13. své preambule rozlišuje zpracování a rozlišení informace: "Subjekty veřejného sektoru by měly žádost o výtahy z existujících dokumentů posuzovat příznivě, představuje-li schválení takové žádosti pouze jednoduchou operaci. Subjekty veřejného sektoru by však neměly být povinny poskytovat výtahy z dokumentů, pokud to představuje nepřiměřené úsilí.". I z výkladu Ministerstva vnitra obsaženého v Analýze účinnosti zákona o svobodném přístupu k informacím z hlediska rozsahu uplatňované veřejné kontroly činnosti orgánů státu, kraje, obce a jimi zřízených či jinak ovládaných právnických osob a dalších povinných subjektů ze dne 10. 12. 2007 vyplývá, že důvodem k odepření poskytnutí informace je mj. v souladu s § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím rovněž formální zpracování informací existujících, pokud to pro povinný subjekt představuje nepřiměřenou zátěž, tj. nepřiměřené úsilí překračující rámec jednoduché operace.

V případě poskytnutí video archivu ze zasedání Zastupitelstva dne 3. a 4. 11. 2011 se jedná o informaci neexistující, resp. o informaci neexistující v podobě, jež by vyhovovala požadavkům na ochranu osobních údajů podle zákona o ochraně osobních údajů; přičemž, vzhledem k tomu, že zasedání Zastupitelstva se zúčastňuje velké množství osob a jedná se tudíž o ochranu osobních údajů

velkého množství osob, úprava požadované informace s ohledem na ochranu osobních údajů, tj. „vypíání“ zvukového záznamu a „rozostření“ obrazového záznamu, není rozhodně pouhým formálním zpracováním existující informace, ale dalším zpracováním informace nad rámec prostého „vtělení“ do odpovědi, resp. nepřiměřeným úsilím překračujícím rámec jednoduché operace.

Ve výše uvedeném rozhodnutí Ministerstva vnitra je dále uvedeno, že „povinnost uchovávat obrazové a zvukové záznamy ze zasedání Zastupitelstva nadto vyplývá i z Jednacího řádu Zastupitelstva hlavního města Prahy“.

Jak je již výše uvedeno, rozhodující je povinnost uložená zákonem, a povinnému subjektu povinnost uchovávat obrazové a zvukové záznamy ze zasedání Zastupitelstva žádný zákon neukládá. Podle § 65 zákona o hlavním městě Praze se o průběhu zasedání Zastupitelstva pořizuje zápis, který je nutno pořídit do 7 dnů po skončení zasedání Zastupitelstva a musí být uložen na Magistrátu k nahlédnutí. Takovou povinnost povinný subjekt splňuje a navíc zápis ze zasedání Zastupitelstva zveřejňuje na internetových stránkách hlavního města Prahy, tudíž žadatel má takový zápis k dispozici v listinné i elektronické podobě.

Ve výše uvedeném rozhodnutí Ministerstva vnitra je dále rovněž uvedeno, že „se obecně v režimu InfZ poskytují zásadně všechny informace, vztahující se k působnosti povinného subjektu s výjimkou těch, které jsou z poskytování výslovně vyloučeny“ a dále, že „z poskytnutého spisového materiálu nelze jednoznačně dovodit, zda a v jaké míře obsahují požadované informace parametry vymezené v § 8a InfZ“. Podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím poskytne povinný subjekt informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu, přičemž v poznámce pod čarou je odkázáno například na § 11 až 16 zákona č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) (fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy; písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkající se fyzické osoby nebo jejich projevů osobní povahy smějí být pořízeny nebo použity jen s jejím svolením; svolení není třeba, použijí-li se písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové snímky nebo obrazové a zvukové záznamy k účelům úředním na základě zákona; podobizny, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy se mohou bez svolení fyzické osoby pořídit nebo použít přiměřeným způsobem též pro vědecké a umělecké účely a pro tiskové, filmové, rozhlasové a televizní zpravodajství; ani takové použití však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy fyzické osoby), a na § 5 a 10 zákona o ochraně osobních údajů (správce může zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů; při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů). Podle § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.

Z uvedeného vyplývá, že z důvodů záznamu celého zasedání Zastupitelstva bez rozlišení „osob - jednajících“ a „osob - diváků“ by se při „neupraveném“ zveřejnění video archivu ze zasedání Zastupitelstva u velkého okruhu osob jednalo o porušení soukromí osobnosti (nejde totiž o použití pro úřední účely, vědecké nebo umělecké účely ani pro tiskové, filmové, rozhlasové nebo televizní zpravodajství), a o zásah do soukromého života subjektu údajů. Jednání povinného subjektu by tudíž bylo v rozporu s výše uvedenými ustanoveními občanského zákoníku a zákona o ochraně osobních údajů, ostatně i zákona o svobodném přístupu k informacím, který stanoví povinnost vyloučení takových informací. Co se týče míry technické náročnosti, ani povinný subjekt není s to ji zcela přesně určit, pouze může konstatovat, že – jak již výše uvedeno – se jedná o nepřiměřenou zátěž, tj. nepřiměřeně úsilí překračující rámec jednoduché operace, která ostatně není ani v jeho technických možnostech, tudíž úpravu zvukových a obrazových záznamů ze zasedání Zastupitelstva, resp. přizpůsobení těchto záznamů požadavkům na ochranu osobních údajů podle zákona o ochraně osobních údajů („vypíání“ a „rozostření“ záznamů), svěřil externí firmě vybrané na základě výběrového řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.

Povinný subjekt připouští, že „neupravené“ záznamy ze zasedání Zastupitelstva byly již dříve na internetových stránkách hlavního města Prahy zveřejňované, avšak na základě stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „ÚOOÚ“) zn. VER 6665/11-2/HEJ ze dne 3. 10. 2011 (dále jen „stanoviska ÚOOÚ“) byl povinný subjekt nucen takové záznamy z internetových stránek hlavního města Prahy odstranit.

Ve stanovisku ÚOOÚ (jež má povinný subjekt k dispozici) je mj. uvedeno, že při zohlednění výše uvedených ustanovení občanského zákoníku a zákona o ochraně osobních údajů nemá ÚOOÚ námitek proti přímému přenosu z jednání Zastupitelstva (odpovědnost za případné pořízení záznamu z tohoto přenosu za účelem jeho šíření by nesla osoba, která by tak činila); pokud jde však o uchovávání audiovizuálních dokumentů, ÚOOÚ považuje za přípustné pořízení záznamu jako pomůcky pro pořízení zápisu stanoveného v § 65 zákona o hlavním městě Praze; přičemž, pokud je záznam uchováván, jeho archivace jako dokumentu se řídí zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zpřístupňování příslušnými ustanoveními zákona o hlavním městě Praze (přičemž zákon o hlavním městě Praze zpřístupňování obrazového a zvukového záznamu nijak neupravuje); zveřejňování audiovizuálních záznamů na internetu za účelem následného informování veřejnosti považuje ÚOOÚ za nepřípustné; zveřejňování audiovizuálních dokumentů v anonymizované podobě považuje ÚOOÚ za nereálné, neboť takový dokument by musel být anonymizován v obrazové i zvukové složce, což by značně snižovalo jeho informační hodnotu. Jak z výše uvedeného vyplývá, zveřejňování audiovizuálních dokumentů v anonymizované podobě považuje ÚOOÚ za nereálné (z důvodu značně snížené informační hodnoty), nikoliv však nepřípustné. Povinný subjekt se přesto rozhodl – i za cenu snížené informační hodnoty, v zájmu vstřícnosti k veřejnosti a informování veřejnosti o činnosti hlavního města Prahy – přistoupit k takovému kroku, tj. ke znovuoobnovení zveřejňování obrazových a zvukových záznamů ze zasedání Zastupitelstva na internetových stránkách hlavního města Prahy – v upravené podobě s ohledem na ochranu osobních údajů – jak výše uvedeno.

Podle § 7 písm. e) zákona o hlavním městě Praze má občan hlavního města Prahy právo nahlížet do usnesení a zápisů z jednání Zastupitelstva a pořizovat si z nich výpisy. Toto právo občanům hlavního města Prahy ani žadateli povinný subjekt nijak neupírá. Zákon o hlavním městě Praze však v žádném ustanovení nestanoví právo občana hlavního města Prahy na obrazové a zvukové záznamy ze zasedání Zastupitelstva. Podle Komentáře k § 3 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím (zveřejněnou informaci pro účel zákona o svobodném přístupu k informacím je taková informace, která může být vždy znovu vyhledána a získána, zejména vydaná tiskem nebo na jiném nosiči dat umožňujícím zápis a uchování informace, vystavená na úřední desce, s možností dálkového přístupu nebo umístěná v knihovně poskytující veřejné knihovnické a informační služby podle zákona č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon), ve znění pozdějších předpisů) „jednou zveřejněná informace samozřejmě může svůj charakter zveřejněné informace ztratit. S výjimkou informací, které podle zákona o svobodném přístupu k informacím nebo podle zvláštního zákona má povinný subjekt povinnost zveřejnit, bude záviset na vůli povinného subjektu, zda určitou informaci zveřejní, v jakém rozsahu a po jak dlouhou dobu. O zveřejněnou informaci proto nepůjde ani tehdy, jestliže informace sice byla veřejná, avšak toto zveřejnění netrvá, tedy danou informaci nelze kdykoli znovu vyhledat (např. pokud určitá informace zazní na veřejném zasedání, není však zaznamenána, resp. záznam není zveřejněn). To zároveň znamená, že předchozí zveřejnění určité informace (event. fakt, že tato informace zazněla veřejně např. na zasedání zastupitelstva) nečiní z této informace informaci kdykoli bez omezení zpřístupnitelnou i poté, kdy ztratila charakter zveřejněné informace. Povinný subjekt totiž musí vždy, pokud určitá informace přestane mít charakter informace zveřejněné, znovu zkoumat, zda ji může na základě žádosti o poskytnutí informace vydat, nebo zda musí vůči této informaci (event. jejím částem) uplatnit některá zákonná omezení (k předchozímu zveřejnění, které již "zaniklo", tedy nelze přihlížet) . . . V případě dobrovolného zveřejňování informací povinným subjektem se rozsah uváděných údajů řídí § 5 odst. 7, tedy, zjednodušeně řečeno, povinný subjekt zveřejní vše s výjimkou těch informací, které by jinak podle zákona o svobodném přístupu k informacím nemohl poskytnout.“. Z výše uvedeného je patrné, jakou povinnost povinný subjekt v této záležitosti má a jakou nemá. Vzhledem k tomu, že se u obrazových a zvukových záznamů zasedání Zastupitelstva jedná o dobrovolné zveřejňování (zákon o svobodném přístupu k informacím ani žádný jiný zákon to

povinnému subjektu neukládá), je povinný subjekt oprávněn uplatnit veškerá zákonná omezení. Veřejný charakter zasedání Zastupitelstva nemá na pozdější zveřejňování obrazových a zvukových záznamů zasedání Zastupitelstva žádný vliv.

Nad rámec tohoto rozhodnutí povinný subjekt konstatuje, že po úpravě požadované informace, jak výše uvedeno, bude tato informace žadateli poskytnuta.

Vzhledem k důvodům výše uvedeným rozhodl povinný subjekt tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení u Ministerstva vnitra, a to podáním u odboru „Kancelář ředitele Magistrátu“ Magistrátu v souladu s § 16 odst. 1 a 2 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Ing. Martin Trnka
ředitel Magistrátu hlavního města Prahy
(opatřeno elektronickým podpisem)

Vážený pan
Vít Hnilica
Holečkova 11
150 00 P r a h a 5

Na vědomí:

Vážená paní ředitelka
Ing. Marie Kostruhová
odbor dozoru a kontroly veřejné správy
Ministerstvo vnitra
nám. Hrdinů 1634/3
140 21 P r a h a 4